

Johanne Dahlerup-Petersen: Med Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag om Ændring i Lov om autoriserede Sygeplejersker skabes der Overensstemmelse mellem de gældende Love for Læger, Tandlæger, Jordemødre, Apotekere, Apotekermedhjælpere og nu Sygeplejersker, og det synes ikke blot rimeligt, men ogsaa ønskeligt, at der for de paagældende gælder ligelydende Ansvarsregler. For dem alle lyder Lovens Bud om, at deres Gerning skal udøves med Omhu og Samvittighedsfuldhed. Dette falder ganske sammen med, hvad der er anerkendt som en Leveregel for os alle sammen. For Lægestanden, Sygeplejerskerne og de andre samtidig nævnte gælder det imidlertid, at dette første Bud for al Arbejdsydelse i Generationer har været Budet over alle Bud. For Sygeplejerskernes Vedkommende er det ogsaa udtrykt i den første Betingelse, de maa opfylde for at kunne opnaa Statsautorisation. Grunden til, at der lovgives særskilt for denne Gruppe, er den, at der kan indtræde Katastrofer eller uoprettelige Ulykker, hvis den enkelte svigter, i højere Grad, end Tilfældet er for os andre almindelige Mennesker. Naar vi nu lovgiver særlig for Sygeplejersker, ligger der ikke heri nogen Mistillid til dem. Det har siden Jydske Lov været Skik, at vi lovgiver for at lære de faa de Leveregler, de fleste for længst har fulgt.

Vi fra vor Side er enige i de Synspunkter, der er Grundlaget for Lovens § 4, som den foreslaas affattet med de to nye Stykker, Stk. 2 og Stk. 4. Men da der allerede saa udførligt er gjort Rede for det, skal jeg ikke uddybe det nærmere. Det samme gælder vor Indstilling til det nye 2det Stykke i § 7, der indsættes for at bringe Overensstemmelse mellem denne Lov og Lov Nr. 191 af 4. Maj 1938 angaaende privat Arbejdsanvisning.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg tilsige Det konservative Folkepartis Støtte til Lovforslagets Fremme i det høje Lands-ting.

Anna Westergaard: Det kan fra alle Sider, sikkert ogsaa fra Sygeplejerskerne selv, hilses med Tilfredshed, at det Ansvar, der paahviler Sygeplejerskerne, og som disse selv som Stand i deres Gerning igennem Aarene i saa høj Grad har vist, at de føler, slaas fast officielt ved Lov, saaledes som det her foreslaas. Ved Gennemførelsen af dette Lovforslag sidestiller man med Hensyn til Arbejde og Ansvar Sygeplejerskerne med andre Medicinalpersoner, Læger, Tandlæger o. s. v., og fremhæver og understreger Betydningen af Sygeplejerskernes Gerning.

Bestemmelsen om Straf for den, der uden Sundhedsstyrelsens Godkendelse for Betaling anviser autoriserede Sygeplejersker til Sygeplejehjælp, hører naturligt hjemme i Loven, og jeg kan paa Det radikale Venstres Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Dernæst fulgte:

Første Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Lempelse i Afdragsvilkårene for Statsboligfondslaan i mindre Ejendomme.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 403).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): I de senere Aar er der gennemført Love af tilsvarende Indhold som det foreliggende Lovforslag, idet der er givet de mindre Laantagere i Statsboligfonden en Afdragslettelse paa 1/2 pCt. p. a. Det er det, der nu foreslaas ogsaa for Terminerne i 1942. I øvrigt er de Bestemmelser, der foreslaas, de samme, som har været gældende efter de tidligere Love. Laantagere, hvis Hovedstol er under 20 000 Kr., og Laantagere, som ikke før har benyttet Loven, faar ikke Adgang til at benytte den nye Lov; og de, der beder sig fritaget, kommer selvfølgelig heller ikke ind under Lovens Bestemmelser.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Fremdeles foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i midlertidig Lov Nr. 233 af 13. Maj 1941 om Folkebesparring.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 401).

Lovforslaget sattes til Forhandling.